

Дэканат Радунь Парафіяльны касцёл узгадваецца тут як ужо дзеючы ў складзе Лідскага дэканата ў сярэдзіне XVI ст. (заснаваны ў 1553 г.). Магчыма, гэтая святыня знікла падчас “крывавага патопу” 1654–1667 гг. ці была скасавана, паколькі адзначалася як “найбяднейшая”. Па некаторых звестках, да адраджэння самастойнай парафіі тут дзейнічала капліца ад вавёрскай парафіі.

Адраджэнне парафіі адбылося толькі ў 1917 г., калі тут быў пабудаваны драўляны касцёл, асвечаны пад тытулам св. папы Лінуса. У 1935 г. на месцы драўлянага ўзнёсся ўжо каменны касцёл, і 23 верасня таго ж года яго пад гістарычным тытулам асвяціў кс. прэлат Беляўскас. Фундатарам святыні стаў кс. Будрэцкіс, а будаўніцтвам кіраваў кс. Туцінас.

Касцёл пабудавалі з бутавага каменю і атынкаванай цэглы ў даволі эклектычным стылі з выкарыстаннем стылізаваных форм готыкі. Ён уяўляе сабою аднавежавы зальны храм з паўкруглай апсідай з дзвюма сакрыстыямі. Галоўны фасад, фланкаваны двума атынкаванымі пінаклямі, завершаны магутнай чацверыковай званіцай, накрытай шатровым дахам з такой самай вежачкай. †

Гродзенская дыяцэзія, Гродзенскі сабор, 2015 год. Фотаграфія зроблена ў катэдральнай царкве ў Гродне.